Pregaria.cat

Entrada

En recerca espiritual

Per JesusR el dl., 29/10/2018 - 00:00

(Fragment del diari espiritual de la Mònica 03)

Avui m'he adonat que sempre he estat en recerca espiritual. Quan treballava a la multinacional i em varen fer aquell mobbing que em volien destrossar; quan vaig marxar a Moxos amb la ONG; els dies del discerniment intens; aquella decisió de fer-me religiosa renunciant a quasi tot; el temps de missionera a Àfrica i la malaltia; tocant la fi a l'hospital; la comunitat amb joves a Nou Barris; a la UCI tan a prop de la mort i ara mateix mentre em recupero... SEMPRE HE ESTAT EN RECERCA.

Em pregunto si no deu ser aquesta la condició humana. Pot ser. O també pot ser que sigui la meva manera de viure: cercar, cercar, tastar i tornem-hi. Com aquella que va empaitant la pròpia ombra o fugint del que ja ha viscut. Cor inquiet i massa inquietuds mentals?

Hi ha una recerca que neix del fons d'un mateix; potser fugint de les pors i dels dubtes, del malestar de la soledat i de la velocitat del viure. Segurament, quan et sembla que ja has trobat el que cercaves, el que passa és que la recerca es queda al fons i pot tornar a sortir més endavant. Seria la constatació dels propis límits a mida que augmenta la percepció.

Però hi ha una recerca diferent, que t'arriba de fora. Desperta interrogants, desig, anhel, i aporta novetat. Recordo una tarda al bosc que escoltava el cant estrany d'un ocell. Jo anava caminant de puntetes per no espantar-lo, i ell saltava de branca en branca com si intentés seduir-me i portar-me on jo no sabia.

M'adono que és la veu de l'Esperit, que sembla que fuig, i de fet s'apropa. Segurament ara no vol aquella trobada decisiva, sinó que el continuï cercant en els altres. Fent-m'hi propera, com el samarità de la paràbola. Aquesta és la recerca veritablement espiritual, ja que Ell s'hi identifica i viu en ells, en els més limitats, els més explotats, els descartats.

Seguim cercant-lo, seguim buscant on realment hi és i ens crida.